

[Arbejdsministeren]

onsforsikringen, ville vi allerede fra 1. januar i år have kunnet gennemføre denne forenkling. Den er besværlig, men vi har taget den med, også fordi det er vor opfattelse, som hr. Svend Heiselberg var inde på det, at der kan ligge en særlig hjælp og begunstiging til mindre arbejdsgivere.

Men når hr. Svend Heiselberg så foreslår, at staten skal overtage indbetalingerne til overenskomstmæssigt aftalte pensionsordninger, så hører enigheden fuldstændig op. At staten skal til at betale dele af ATP, som slet ikke er nogen statslig ordning, men en ordning, der hviler på et aftalemæssigt grundlag på arbejdsmarkedet, hvor man løbende aftaler bidrag, åbner jo for fuldstændig fantastiske perspektiver. Det har jeg da aldrig forestillet mig at nogen kunne foreslå i alvor. Det var derfor, jeg tillod mig at smile ad hr. Svend Heiselbergs formentlig velmente forslag.

Fru Inger Harms er meget ked af, at de arbejdsgivere, der beskæftiger arbejdskraft, får en lettelse på 16 mill. kr. Det synes jeg fru Inger Harms skulle lade være med at kritisere og så i stedet satse på det, vi er enige om, nemlig at finde en løsning på lære- og praktikpladsproblemet, som indbefatter, at både det offentlige og arbejdsgiverne skyder penge i sagen.

Og her er jeg altså ikke helt enig med hr. Lawaetz. Jeg mener, det er i arbejdsgivernes egen interesse at medvirke til løsningen af lære- og praktikpladsproblemet, også ved solidarisk – hvis man kan bruge et sådant ord i de kredse – at tilskynde til oprettelse af pladser.

Så vil jeg sige hr. Lawaetz tak for de meget positive bemærkninger om selve forslaget og sige, at nogle af disse tekniske spørgsmål, som hr. Lawaetz rejser, egner sig meget til udvalgsarbejde. Jeg skal love, at vi skal svare på dem.

Der var kun ét spørgsmål, som kræver en kommentar direkte her ved første behandling, og det er spørgsmålet om kommunerne. Det, der sker, er jo, at for at få en forenklet kreds af arbejdsgivere, der indbetaler til ordningen, er det i disse EDB-tider nødvendigt, at der gælder, om jeg så må sige, de samme afgrænsninger i alle ordningerne, og da er man altså blevet enige om at tage kommunerne og offentligt finansierede institutioner ud af arbejdsgiverkredsen. Den måde, man

så klarer dette beløb på 350 mill. kr. på, som er et rent administrationsteknisk problem, er selvfølgelig, som der står i bemærkningerne, ved at tage spørgsmålet op i byrdefordelingsforhandlingerne mellem kommunerne. Man kan jo forestille sig, at man tilpasser de generelle bloktilskud, så det er altså ikke noget, der vil komme til at udløse skatter og afgifter, som hr. Lawaetz frygtede.

Så vil jeg sige til fru Grethe Kindberg Jørgensen, til fru Lone Dybkjær og til hr. Arne Bjerregaard, at jeg var glad for de positive bemærkninger. Jeg går ud fra – og det kan jeg vel sige til samtlige ordførere – at vi i meget nær fremtid og i fuld enighed her i folketinget kan får vedtaget dette forslag, som jeg tror vil lette tilværelsen for mange mindre og mellemstore virksomheder.

Dyremose (KF):

Der er ikke meget, der tyder på, at arbejdsministeren ikke får sin store enighed, og det er jeg glad for, for man trænger til den lettelse ude i virksomhederne. Jeg er også glad for arbejdsministerens afvisning af, at den beskedne likviditetslettelse, som opnås, skulle inddrages.

Jeg vil godt lige sige i forbindelse med arbejdsministerens bemærkning om, at vi havde foreslået, at det skulle forblive i forsikringsselskaberne, at det er rigtigt, det foreslog vi i forbindelse med behandlingen af den daværende lovgivning, men vi sagde også og har sagt ved flere lejligheder, at vi kunne også tænke os andre ordninger, hvor det hele blev samordnet og forenklet. Derfor er det ikke rigtigt, når arbejdsministeren siger, at vi aldrig har foreslået en anden samordning, det har vi rent faktisk. En af dem var også efterfølgende, det vil jeg medgive, det var nemlig i forbindelse med det spørgsmål, som jeg stillede til skatteministeren den 4. februar 1981, og det var i øvrigt et interessant spørgsmål, ikke så meget på grund af det svar, jeg fik, men på grund af at den radikale Bolvig i forbindelse med sagens behandling meddelte, at de radikale, som sammen med CD og kristeligt folkeparti havde gennemført den ændring, som gav besværet, nu godt ville være med til at ændre det. Og hr. Bolvig meddelte, at de radikale allerede havde været hos arbejdsministeren for at forøge, om man i forbindelse med forliget kun-